

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

АПОСТОЛ ДО АПОСТОЛІВ Свята Рівноапостольна Мироносиці Марія Магдалина «Не торкайся до Мене».

Українська Православна Парафія Святої Покрови в Монреалі проводить уже 11-ий літній табір з 26-го липня по 9-го серпня (при чому вже 6-ий раз на Оселі Св. Софії в Лаврентійських горах). Ми відправляємо Божественну Літургію з таборовиками та персоналом щотижня. Цього року, 4-го серпня 2015 (відповідає 22-му липня за юліанським календарем), ми відзначали Свято однієї з найбільш значущих ранньохристиянських святих (якій, ймовірно, високу оцінку віддає сам Св. Апостол Павло в Посланні до Римлян 16: 6, як спів-служителю Христової Євангелії), Святої Рівноапостольній Мироносиці Марії Магдалині.

Ден Бравн у своєму творі *Код да Вінчі*, твердить, безглуздо, що Християнська Церква бажала, наслідуючи традиційну «патріархальну» практику (як він це

розуміє), принизити в Марії Магдалині (місто Магдала, звідки вона походила, знаходиться на західному березі Галілейського моря – що також називається Генісаретським і Тиверіадським озером) той особливий статус, на який вона заслужила з огляду на її вірне та віддане свідчення Месії, Який покликав її, виганяючи сім бісів, які напали на неї (Луки 8:2 і Марка 16:9). Від цих титулів, якими її поминаємо – а з тим же і включення її в церковному календарі (де ці титули й знаходимо) - стає ясно, що пан Браун значно перебільшує у своєму бажанні створити інтригуючий бестселер.

Св. Марія Магдалина дійсно, після Матері Ісуса, Марії Богородиці, найбільш видатна жінка в Новому Завіті. Її ж згадують 12 разів у Євангеліях (так зазначає Ерік Ліон в його чудовій статті - англійською: [Ось тут](#)) - частіше, ніж більшість Апостолів. Причина в тому, що вона була насправді однією з найвідданіших сміливих і вірних послідовників Ісуса. [Хоча Марія Магдалина - дійсно приклад смиренної любові і відданості Господу, не слід плутати її з жінкою, яка помазала ноги Господа і промила їх своїми слізьми перед Його Страстями, як це зробила, у своїй надзвичайно відомій проповіді Папа Св. Григорій I прозваний «Двоєсловом» православними, автор Літургії Раніше-освячених Дарів, яку відправляємо під час Великого посту.]

Марія Магдалина супроводжала Ісуса і Його Учнів протягом усього Його земного служіння. Вона була поруч з Ним біля підніжжя Його Хреста, підтримуючи його, разом з Його Матір'ю і улюбленим Учнем Іваном Богословом, коли Він змагався переможним боєм проти гріха, смерті і диявола (її відданість чудесно зображена на цій картині, яка прикрашає Церкву Св. Покрови в Монреалі, над місцем, де ми приходимо до Святої Сповіді, щоб покаятися в наших невдачах у вірності Йому). Вона, разом з іншими вірними жінками, хоробро вирушили помазати Його бездиханне (як вони думали) Тіло, коли було ще темно на перший день тижня, так як вони не були в змозі зробити це через суботні обмеження в день Його поховання (від цього й титул її «Мироносиця»).

І так, вона не тільки почула повідомлення Ангелів: «Він воскрес», але була перша, що побачила Воскреслого Господа, Який сказав їй: «Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця» (Івана 20:17). Це - інтригуюча заява, оскільки в той же день Господь також сказав сумніваючомуся Учневі Св. Томі: «Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого» (20:27). Цю різноманітність гарно обговорюють тут - англійською: [Ось тут](#).

Часто чуємо версію, як Господь люб'язно (як це могло бути інакше?) та й рішуче каже Своєму вірному Учневі, Марії: «Не торкайся до Мене ...» (по-латині «*non Me tangere*», грецькою – «*ме Му апту*»). Точніший переклад, безсумнівно, є: «Не прилипайся до Мене» (Переклад о. Хоменка «Не стримуй Мене» досить добрий). Повища картина показує на правду відповідну та чуйну відповідь любові Марії до Господа в Його незмірно глибокому стражданню на Хресті. Такий прояв її міг бути великою втіхою і підтримкою для Нього в ту хвилину. Історія рухається вперед. Господь побідив! Подолавши смерть Своєю смертю, Він воскрес і

возноситься/повертається до Свого (і через Нього, й нашого) Отця, Якого волю Він здійснив - другий Адам здобув успіх, де першому це не вдалося. Отож тепер уже не доречно прилипатися до Нього так само, як перед тим, коли Він піднявся вище смертності в плоті (в якому Він втілювався зокрема, серед іншого, для того, щоб прийняти в Себе смерть, яка зинщує всяке тіло).

Існує зараз нова зворушлива можливість, яку тепер може пропонувати - така, яка приводить Учня нескінченно ближче до Нього: у Святій Євхаристії Він стає нашою ж Іжею - Іжею Неба, Банкетом Царства, який і тут і, остаточно, прийде у Своїй повноті. Ми запрошені споживати її кожного разу на Літургії. Марія Магдалина мала ту насолоду багато разів у її тривалому переможному служінні. Вона була «Апостолом до Апостолів», передаючи їм звістку про Його воскресіння до них - і, спочатку, відчувала їх недовіру та невіру. Римо-католицька традиція вважає, що вона трудилася для Євангелії у Франції (Галлії) і там і уснула. І дійсно знаходимо поширене шанування її серед французів – як наприклад, виявляється в назві островів Святого Лаврентія, які є частиною Квебека: «Іль-де-ла-Сент Мадлен». Вона також була в Римі. Традиція каже, що вона передала червону крашанку імператору Тиберію з вісткою: «Христос воскрес». Від цього, кажуть, походження православної традиції ділитися крашанками на Великдень (Пасху) – а українці прикрашують їх у виді прекрасних «писанок», які такі відомі по всьому світі. Кажуть, що в своїй старості Марія переїхали в Ефес, де вона завершила своє земне перебування під доглядом улюбленого Учня Господнього, Св. Євангелиста Івана, з яким вона колись стояла під Хрестом Господнім.

Св. Марія Магдалина, своїм життям і творчістю, закликає нас бути щораз більш присвячені Господу, а, можливо, також не прилипатися до того, що було, а таки невпинно посуватися вперед до здобуття Його високого покликання в нашому житті (Филип'ян 3:14). Давайте зробимо так, у супроводі цієї славної хмари свідків, а між першими серед них, цього Апостол до Апостолів, які підтримують нас і закликають нас постійно й завжди йти вперед (Євреїв 12:1)!

THE APOSTLE TO THE APOSTLES

Holy Equal-to-the-Apostles and Myrrh-bearer Mary Magdalene

“Do not cling to Me.”

The Ukrainian Orthodox Parish of St. Mary the Protectress in Montreal is conducting a summer camp session for the 11th summer from July 26 to August 9 (its 6th season at Camp Ste-Sophie in the

L'APÔTRE AUX APÔTRES

Sainte Égale-aux-Apôtres et Myrrhe-porteur Marie-Madeleine

«Ne t'attache pas à Moi.»

La paroisse orthodoxe ukrainienne Sainte-Marie-la-Protectrice à Montréal mène une séance de camp d'été pour le 11e été du 26 juillet au 9 août (sa 6e saison au Camp Ste-Sophie, dans les Laurentides). Nous célébrons une Divine

Laurentians). We celebrate a Divine Liturgy with the campers and staff each week. This year, on August 4, 2015 (corresponds to July 22 on the Julian calendar), we celebrated the Feast-day of a most significant early Christian Saint (likely commended by St. Paul in his Letter to the Romans 16:6 as a fellow minister of the Gospel of Christ), Holy Equal-to-the-Apostles and Myrrh-bearer Mary Magdalene.

Dan Brown in his *The Da Vinci Code* states, absurdly, that the Christian Church has sought, in deference to traditional “patriarchy” (as he perceives it), to deny Mary of Magdala (a town on the western shores of the Sea of Galilee – also called Gennesaret and Lake Tiberias) the special status she is due in view of her faithful witness to the Messiah, Who called her, casting out seven demons who had assailed her (Luke 8:2 and Mark 16:9). The titles she is given – together with her inclusion in the Church Calendar (the source of those titles) – make it clear that Mr. Brown has exaggerated substantially in his desire to create an intriguing best-seller.

St. Mary Magdalene is indeed, after the Mother of Jesus, Mary the Theotokos, the most prominent woman in the New Testament. In fact she is mentioned 12 times in the Gospels (so notes Eric Lyons in his excellent article: [Click here](#)) – more often than most of the Apostles. The reason for this is that she was indeed one of His most dedicated courageous and faithful followers. (Although Mary is indeed an example of humble love and dedication to the Lord, she must not be confused with the woman who anointed and washed the Lord’s feet before His Passion, as did, in his famous sermon,

Liturgie avec les campeurs et le personnel chaque semaine. Cette année, le 4 août 2015 (correspond à 22 juillet sur le calendrier julien), nous avons célébré la Fête d'une plus significative Sainte paléochrétienne (félicité, comme il le semble, par Saint Paul lui-même dans son Lettre aux Romains 16:6 comme un collègue ministre de l'Évangile du Christ), la Sainte Égale-aux- Apôtres et Myrrhe-porteur Marie-Madeleine.

Dan Brown dans son œuvre *Le Code Da Vinci*, affirme absurdement, que l'Église chrétienne a cherché, par déférence au «patriarcat» traditionnel (tel qu'il la perçoit), de nier Marie de Magdala (une ville sur les rives occidentales de la mer de Galilée - également appelé Génésareth et le Lac de Tibériade), le statut particulier, auquel elle est due en raison de son témoignage fidèle au Messie, Qui l'appelait, chassant sept démons qui l'avaient assaillie (Luc 8:2 et Marc 16:9). Les titres qu'elle est douée - avec son inclusion dans le calendrier Eglise (la source de ces titres) - montrent clairement que M. Brown a exagéré sensiblement dans son désir de créer un best-seller intrigant.

Sainte Marie-Madeleine est en effet, après la Mère de Jésus, Marie, la Mère de Dieu, la femme la plus importante dans le Nouveau Testament. En effet, elle est mentionnée 12 fois dans les Évangiles (comme note Éric Lyons dans son excellent article – en anglais: [Cliquez ici](#)) - plus souvent que la plupart des Apôtres. La raison en est qu'elle était en effet l'un de Ses Disciples courageux et fidèles les plus dévoués. (Bien que Mary est en effet un exemple d'humble amour et de dévouement au Seigneur, elle ne doit pas être confondue avec la femme qui a oint et lavé les pieds du Seigneur avec ses larmes avant Sa Passion, comme l'a fait, dans son célèbre sermon, le Pape Saint Grégoire I, appelé «le Dialoguiste» par les orthodoxes, l'auteur

Pope St. Gregory I, called “the Dialogist” by the Orthodox, the author of the Liturgy of Pre-Sanctified Gifts celebrated during Great Lent.)

Mary Magdalene accompanied Jesus and His Disciples throughout His earthly ministry. She was beside Him at the foot of His Cross, supporting Him, together with His Mother and His beloved Disciple, John the Theologian, as He fought His victorious battle against sin, death and the devil (her dedication is wonderfully portrayed in this painting which adorns St. Mary the Protectress Church in Montreal, above the place where we come to Holy Confession, to repent of our failures at faithfulness to Him). She, together with other faithful women, courageously set out to anoint His lifeless (as they thought) Body while it was yet dark on the first day of the week, as they had not been able to do due to Sabbath restrictions on the day of His interment (the source of her title “Myrrh-bearer”).

And so, she not only heard the message of the Angels: “He is risen”, but was the very first to see the Risen Lord, Who told her: “Do not cling to Me, for I have not yet ascended to My Father” (John 20:17). An intriguing statement, since the same day the Lord also told the doubting Disciple St. Thomas: “Reach your finger here, and look at My hands; and reach your hand here, and put it into My side” (20:27). The diversity is wonderfully discussed here: [Click here](#)).

The most commonly heard version of the Lord’s kindly (how could it be otherwise?) and firm admonition to His faithful Disciple, Mary, is: “Do not touch Me...” (in Latin “noli Me tangere”, Greek – “me Mou aptou”). The more precise translation is undoubtedly: “Do not cling to Me”. The

de la Liturgie des Dons Présanctifiés que nous célébrons durant le Grand Carême.)

Marie-Madeleine a accompagné Jésus et Ses Disciples tout au long de Son ministère terrestre. Elle était à côté de Lui au pied de Sa Croix, Le soutenant, avec Sa Mère et Son Disciple bien-aimé, Jean le Théologien, quand Il a combattu Sa bataille victorieuse contre le péché, la mort et le diable (son dévouement est merveilleusement dépeint dans ce tableau qui orne l'Eglise Sainte-Marie-la-Protectrice à Montréal, au-dessus de l'endroit où nous arrivons à la Sainte Confession, de nous repentir de nos échecs à la fidélité à Lui). Elle, avec d'autres femmes fidèles, sont sorties courageusement pour oindre Son inanimé (comme elles le pensaient) du Corps alors qu'il faisait encore nuit sur le premier jour de la semaine, comme elles ne l'avaient pas été en mesure de faire en raison de restrictions du sabbat, le jour de Son inhumation (d'où vient son titre «Myrrhe-porteur»).

Et donc, non seulement a-t-elle entendu le message des Anges: «Il est ressuscité», mais elle a été aussi le premier à voir le Seigneur ressuscité, Qui lui a dit: «Ne Me touche pas; car Je ne suis pas encore monté vers Mon Père» (Jean 20:17). Une déclaration intrigante, puisque le même jour, le Seigneur a aussi dit au Disciple doutant Saint Thomas: «Avance ici ton doigt, et regarde Mes mains; avance aussi ta main, et mets-la dans Mon côté» (20 :27). La diversité est merveilleusement discutée ici – en anglais [Cliquez ici](#)).

La version la plus couramment entendue de l'admonition gentille (comment pourrait-il en être autrement?) et ferme du Seigneur à Son fidèle Disciple, Marie, est: «Ne Me touche pas...» (en latin «Noli me tangere», en grec – «me Mou aptou»). La traduction plus précise est sans aucun doute: «Ne

painting above shows Mary's truly appropriate loving and empathetic response to the Lord's unfathomably profound suffering upon the Cross. Such a response may have been a great comfort and encouragement to Him. The story moves forward. The Lord's victory has been won! Having overcome death by His death, He is now risen and ascending/returning to His (and, because of Him, our) Father, Whose will He has carried out – the Second Adam succeeding, where the first one failed. It is no longer appropriate to cling to Him in the same way as before His transcendence of mortality in the flesh (in which He incarnated specifically, among other things, in order to take on the death that consumes all flesh).

There is a new touching which He can now offer – one which brings the disciple infinitely closer to Him: in the Holy Eucharist He becomes our very Food – the Food of Heaven, the Banquet of the Kingdom which is here and, ultimately, to come in its fullness. This is a closeness we are invited to experience each time the Divine Liturgy is celebrated. Mary Magdalene experienced it over and over in her continuing victorious ministry. She was “the Apostle to the Apostles”, bringing the message of His resurrection to them – and, at first, experiencing their incredulity, their unbelief. Roman Catholic tradition holds that she worked for the Gospel in France (Gaul) and fell asleep there. There has certainly been a great deal of veneration of her among the French – for example, as manifested in the naming of the islands in the St. Lawrence, which are part of Quebec: “Iles de la Sainte Madeleine”. She was in Rome as well. Tradition says she handed a red-coloured egg to Emperor Tiberius

t'attache pas à Moi» (une traduction alternative: «Ne Me retiens pas» est aussi bien appropriée). Le tableau ci-dessus montre la réponse d'amour et d'empathie vraiment appropriée de Marie à l'insondable profonde souffrance du Seigneur sur la Croix. Une telle réponse a peut-être été un grand réconfort et d'encouragement à Lui. L'histoire avance. La victoire du Seigneur a été gagnée! Avoir vaincu la mort par Sa mort, Il est maintenant ressuscité et monte/retourne à Son (et, à cause de Lui, notre) Père, dont la volonté Il a réalisée - le Second Adam a réussi, où le premier a échoué. Il n'est plus approprié de s'attacher à Lui de la même manière qu'avant Sa transcendence de la mortalité dans la chair (dans laquelle il S'est incarné précisément, entre autres choses, afin de prendre en Soi la mort qui consomme toute chair).

Il y a une nouvelle touche qu'Il peut maintenant offrir - celui qui apporte le disciple infiniment plus proche de Lui: dans l'Eucharistie Il devient notre vraie Nourriture - l'Alimentation du Ciel, le Banquet du Royaume qui est ici et, finalement, à venir dans sa plénitude. Ceci est une proximité laquelle nous sommes invités à connaître à chaque fois que la Divine Liturgie est célébrée. Marie-Madeleine l'a connue encore et encore dans son ministère victorieux continu. Elle était «l'Apôtre aux Apôtres», les apportant le message de Sa résurrection - et, au début, rencontrant leur incrédulité, leur manque de foi. La tradition catholique romaine détient qu'elle travaillait pour l'Évangile en France (la Gaule) et y est endormi. Il y en a certainement eu beaucoup de vénération pour elle chez les Français - un exemple de ceci se manifeste dans la dénomination des îles du Saint-Laurent, qui font partie du Québec: «Iles de la Sainte Madeleine». Elle a aussi été à Rome. Selon la tradition, elle a remis un œuf de couleur rouge à l'empereur Tibère avec le message: «Le Christ est ressuscité». Ce

with the message: "Christ is risen". This is said to be the origin of the Orthodox tradition of sharing coloured eggs at Pascha (Easter) – Ukrainians have embellished them to make the lovely "pysanky", which are so well-known in the world. In her old age Mary is said to have moved to Ephesus where she completed her earthly sojourn in the care of the Lord's beloved Disciple, St. John the Evangelist, with whom she had once stood beneath His Cross.

St. Mary Magdalene, by her life and works, urges us to be ever more fully dedicated to the Lord and, perhaps, also to not cling to what has been, but to keep pressing on to the fulfilment of His high calling in our lives (Philippians 3:14). Let us do so, accompanied by that glorious cloud of witness, among the first of them, this Apostle to the Apostles, who support us and urge us ever onwards (Hebrews 12:1)!

qui est dit être l'origine de la tradition orthodoxe de partage d'œufs colorés au Pâques – les Ukrainiens les ont embellis de faire les belles «pysanky», qui sont si bien connus dans le monde. Dans sa vieillesse Marie est dite avoir déménagé à Éphèse, où elle a terminé son séjour terrestre dans le soin du Disciple bien-aimé du Seigneur, Saint Jean l'Évangéliste, avec qui elle avait se trouvée autrefois sous Sa Croix.

Sainte Marie-Madeleine, par sa vie et ses œuvres, nous pousse à être toujours plus entièrement dédié au Seigneur et, peut-être aussi, de ne pas nous accrocher à ce qui a été, mais de poursuivre toujours la course à l'accomplissement de sa haute vocation dans nos vies (Philippiens 3:14). Faisons-le, accompagnés de ce nuage glorieux de Témoins, et l'une de premiers d'entre eux, est cette Apôtre aux Apôtres, qui nous soutiennent et nous poussent aller toujours plus loin (Hébreux 12:1)!